

tale om fremskridt, og vi håber, at regeringen er lydhør på de tre punkter, jeg har nævnt.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg vil følge trop med hr. Brixtoftes ros til skatteministeren, som nu omsider har fremsat det her forslag om lempelse af frynsegodebeskatningen.

Ministeren skriver i fremsættelsen, at det på intet tidspunkt har været regeringens hensigt at skærpe reglerne for frynsegodebeskatningen, da man lavede skattereforen. Det kan jeg selvfølgelig ikke vide noget om og må derfor tage ministerens oplysning til efterretning, men jeg kan dog sige, at sådan er regeringens politik i hvert fald ikke blevet udlagt, og der er derfor også i høj grad brug for denne tilpasning. Overordnet er jeg enig med skatteministeren i, at ydelser, der direkte kan betragtes som et tillæg til lønnen, bør være skattepligtige. Der må imidlertid være grænser, og det er også det, forslaget her lægger op til.

For så vidt angår computere, er vi meget glade for, at disse nu helt fritages for beskatning. Socialdemokratiets ordfører var i sin ordførertale inde på, at det var indlysende, at det skulle fritages for beskatning. Jeg vil sige, at det indlysende først er sket ved det her forslag, for jeg mener ikke, at det er noget, man fra regeringens side har talt særlig positivt om tidligere.

Men det med parkeringspladserne er nu også med i forslaget, og det er vi vældig glade for.

Mindre ting – de ting, som bl.a. er opregnet her i forslaget, og som vi kalder »fryns«, f.eks. vaccinationer – er ikke af væsentlig betydning, og derfor synes jeg også, at det er naturligt, at disse goder fritages for beskatning. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge skatteministeren, om sådan noget som julegaver og grænsen for det er indeholdt i forslaget, eller om det fortsat er de gamle retningslinjer, der gælder. Mange af de her småting kan nemlig være med til at skabe et godt miljø, et godt arbejdsklima, hvor den ansatte føler, at arbejdsgiveren ikke går i for små sko. De er med til at skabe en bedre atmosfære på arbejdspladsen, hvilket kan være nok så væsentligt. Og det er så den måde, vi fra Folketingets side kan være behjælpelige på.

Så har jeg det samme spørgsmål til skatteministeren som hr. Brixtofte, nemlig med hensyn til beløb over 3.900 kr., men det får vi jo nok et svar på.

Ligesom Venstre savner noget i forslaget, så savner vi fra konservativ side også noget i for-

slaget, nemlig det, som hr. Brixtofte var inde på med hensyn til udgifter til behandling på f.eks. et privathospital. Jeg ved, at skatteministeren tidligere har udtalt sig negativt om det forslag, og at man generelt fra regeringens side ikke er ret meget for brug af privathospitaler. Det kan vi selvfølgelig kun beklage i en tid, hvor vi har uacceptabelt lange ventetider. Men når jeg lægger vægt på, at en arbejdsgiver skal kunne betale en ansats behandling, så er det, fordi det jo også er i arbejdsgiverens interesse og dermed virksomhedens interesse, at en ansat kan komme tilbage på arbejde så hurtigt som muligt. Det kan være særdeles hårdt for en virksomhed, at f.eks. en nøglemedarbejder i en lang periode er sygemeldt på grund af ventetider på sygehuse-
ne.

Samfundsøkonomisk er det for alle parter en fordel og dermed også for det offentlige, hvis man tillader, at en arbejdstager uden skattemæssige konsekvenser kan lade sig indlægge for arbejdsgiverens regning. Der er så også lige det, at der faktisk også er folk, der ryger ud af arbejdsmarkedet, fordi de er syge i en kortere periode.

Vi agter derfor at stille et ændringsforslag, som jeg går ud fra og kan høre på Venstre at de vil være med på, som i sin essens går ud på, at arbejdstagere, der får deres udgift til hospitalsophold betalt, ikke vil blive beskattet af denne ydelse.

Men til selve lovforslaget forholder Det Konservative Folkeparti sig overordentlig positivt.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Må jeg i relation til både Venstres og De Konservatives ønske om at tage arbejdsgiverbetalte sundhedsydelser med ind som ændringsforslag her lige erindre om, at der ikke er sket ændringer i beskatningsreglerne, men at den øgede opmærksomhed om virksomhedernes sociale engagement har skærpet opmærksomheden om beskatningsproblematikken her. Der er faktisk lavet en betænkning om det, og det er sådan, at arbejdsgiverbetalte sundhedsudgifter betragtes som løn, og arbejdsgiveren må jo selvfølgelig betale så høj en løn, som han ønsker, og lønudgifterne er fradragsberettigede.

Arbejdstager har naturligvis en skatteforpligtelse af den lønindtægt, der så også er en sundhedsydelse. Jeg kan som eksempel tage en operation eller en behandling, der koster 40.000 kr., hvor arbejdsgiveren jo kan dække medarbejde-